

VARNARAÐILI HAFNAÐI AÐ HLÍTA ÚRSKURÐI

Mál nr. 154/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Kaskótrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækis: (A)****Gildissvið vátryggingarskímála. Umfang tjóns. Sönnun.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 5. maí 2025 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 8. maí 2025 ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 19. maí 2025.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 26. maí 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að bifreiðin A hafi tekið niður á hraðahindrun sem olli því að gat kom á olíupönnuna með þeim afleiðingum að smurólía lak skyndilega af vélinni og bifreiðin drap á sér, og að öllum líkindum sé hún úrbrædd. V hafi viðurkennt bótaskyldu úr kaskótryggingu A vegna skemmda á pönnunni en hafnað bótaskyldu vegna tjóns á vélinni. Byggi V á því að í skoðunarskýrslu verkstæðisins X komi fram að A hafi verið ekið eftir að hún rakst á hraðahindrunina, en ekkert slíkt komi fram í skýrslunni. Þar segi aðeins: „Gat á olíupönnu, mótör var olíulaus og mótör fastur. Tókum á mótör og hann losnaði. Held að þetta sé úrbræðsla á mótör fer þetta ekki á uppboð?“ Ekkert komi þá fram um það í tjónstilkynningu M að bifreiðinni hafi verið ekið eftir atvikið. Með vísan til skilmála V, sem þess utan séu einhliða samin skjöl sem túlka beri neytanda í hag sé vafi um merkingu þeirra, sé um að ræða bilun sem rekja megi til bótaskylds atburðar og hljóti bótaskylda því að vera fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að tjónstilkynning M hafi verið fremur innihaldsrýr og því hafi verið fengið mat og myndir af tjóninu frá verkstæðinu X. Af ljósmyndunum hafi, að mati sérfræðings ökutjónadeildar V, mátt ráða að A hefði verið ekið áfram eftir að tjón varð á olíupönnunni, enda hafi verið olíuslettur aftur með undirvagni A og vél hennar úrbrædd. Ekki sé ágreiningur um bótaskyldu V vegna tjóns á olíupönnu enda sé slíkt tjón bótaskyldt samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar. Hins vegar sé helsta tjónið úrbræðsla vélarinnar og ekki liggi fyrir hvenær það hafi átt sér stað eftir að tjón varð á pönnunni. Af fyrirliggjandi ljósmyndum megi þó greina að olíuslettur á undirvagni nái langt aftur fyrir gatið, og slíkt gerist ekki nema bifreið sé ekið áfram. Ella mundi olían leka beint niður eða örfáa sentimetra til hliðar. Sé það mat V að tjón á vél A megi rekja til þess að henni hafi verið ekið um ótilgreindan tíma með gat á olíupönnu. Hefði M því, um leið og hann varð þess var að högg kom á bifreiðina, átt að nema staðar og greina aðstæður og tjón á bifreiðinni. Hefði akstri A verið hætt samstundis hefði ekki komið til umrædds tjóns og verði því að rekja það til gáleysis M en ekki bótaskylds atburðar. Þar sem afleitt tjón á vélinni sé ekki að rekja til skyndilegs og óvænts tjónsatburðar beri því að hafna kröfu M.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að þrátt fyrir að telja tjónstilkynningu hans innihaldslitla hafi V ekki kallað eftir neinum frekari skýringum eða gögnum frá honum. Af gögnum málsins virðist þá sem V hunsi álit X en byggi fremur á áliti ónafngreinds starfsmanns V. Höfnun V byggi þá á þeirri ályktun að þar sem olíuslettur séu á undirvagni langt aftan við olíupönnuna hljóti A að hafa verið ekið eftir að gat kom á pönnuna. A hafi verið dregin í burtu og við dráttinn hafi enn lekið olía af vél og pönnu. Í ljósi þess að A hafi verið á hreyfingu er hún var dregin og vindur var til staðar sé eðlilegt að olíudropar hafi borist aftur með undirvagni. Leggur M þá fram útreikninga og myndband því til stuðnings. Gat á olíupönnu sé bótaskyldur atburður og vélarbilunin sé bein afleiðing þess atburðar. Í skilmálum V komi fram að tjón vegna bilunar sé ekki bótaskyldt nema það sé að rekja til bótaskylds atburðar. Sé sú raunin í þessu tilviki.

Í viðbótarathugasemdum V er ítrekuð sú afstaða að gögn málsins bendi til þess að A hafi verið ekið í ótilgreindan tíma þar til vél hennar bræddi úr sér. Vél bifreiðar bræði ekki úr sér um leið og högg verður á olíupönnu eða ef drepíð er á bifreið og hún flutt af vettvangi í kjölfar slíks atviks. Hefði M hætt akstri samstundis hefði vélin verið ósködduð jafnvel þó olía hefði lekið af henni. Að mati sérfræðings V hefði því verið hægt að laga gatið og bæta olíu á vélina án þess að til frekara tjóns kæmi, hefði M hætt akstri

samstundis. Beri á grundvelli þess að hafna bótum vegna vélarinnar sem afleidds tjóns vegna bótaskylds atburðar.

Álit.

Ekki er í sjálfu sér ágreiningur um það að skyndilegt, utanaðkomandi atvik hafi leitt til tjóns á A og að það sem slíkt telist bótaskyldt, sbr. gr. 4.1 viðeigandi skilmála. Aðila greinir hins vegar á um umfang þess tjóns sem megi rekja til atviksins og að hvaða leyti það teljist bótaskyldt.

Að mati nefndarinnar verður einnig að líta svo á að tjón á olíupönnu A hafi leitt til þess að olía lak af bifreiðinni og vél hennar bræddi úr sér. Álitaeftið snýr hins vegar, að mati nefndarinnar, að því hvort sú bilun á bifreiðinni verði aðeins rakin til bótaskylds tjónsatviks, sbr. b) lið 5.1 gr. skilmálans eða til háttsemi M, þ.e. aksturs bifreiðarinnar, frá því að tjón varð á olíupönnunni og þar til umrædd bilun kom fram. Þar sem óumdeilt er að bótaskyld tjón varð á A, og að bilun kom fram í framhaldi þess, hvílir það að mati nefndarinnar á V að sýna fram á að umrædda bilun, þ.e. úrbræðslu vélarinnar, megi rekja til annarra atriða en umrædds tjóns.

Fyrirliggjandi er skoðunarskýrsla X. Þar kemur eins og áður segir fram að mótör hafi verið olíulaus og að verkstæðisstarfsmaður telji að um úrbræðslu á vél sé að ræða. Utan ljósmynda sem sýna m.a. gat á undirvagni bifreiðarinnar og olíudropa á honum liggja ekki nein frekari gögn fyrir nefndinni um skoðun á bifreiðinni eða ástand hennar.

V byggir á því að af ljósmyndunum megi, samkvæmt mati sérfræðings ökutækjadeildar V, ráða að A hefði verið ekið áfram eftir að gat kom á olíupönnu hennar. Er það mat nánar rökstutt með því að ella hefðu olíuslettur á undirvagni ekki náð svo aftarlega sem ráða megi af ljósmyndunum. Hefði bifreiðinni ekki verið ekið eftir tjónið hefði olían þannig lekið beint niður eða droparnir dreifst í örfáa sentimetra frá gatinu. Engin umsögn eða skýrsla umrædds sérfræðings liggur þó fyrir nefndinni, né önnur gögn er sýni fram á hvaða ályktanir megi draga af dreifingu olíudropa um undirvagn bifreiðar. M hefur hins vegar lagt fram útreikninga um dreifingu olíudropa, sem hann telur renna stóðum undir það að olíudropar geti dreifst með þeim hætti sem raunin varð þegar bifreið er dregin. Hefur þeim útreikningum ekki verið hnekk.

Þá byggir V á því að vél bifreiðar bræði ekki úr sér um leið og gat kemur á olíupönnu heldur sé hægt að aka bifreið einhverja vegalengd þar til ekki er nóg olía til að smyrja vél hennar í akstri. Því bendi gögn málsins til þess að M hafi ekið A um ótilgreindan tíma eftir að tjón varð á olíupönnu hennar. Engin frekari gögn, s.s. umfjöllun um afleiðingar tjóns á olíupönnu, skýrsla eða yfirlýsing sérfræðings í bifreiðaviðgerðum, eru lögð fram framangreindu til stuðnings.

Sem fyrr segir er eina faglega matið á A sem liggur fyrir nefndinni skoðunarskýrsla X. Ekki er í henni að finna neina umfjöllun eða vangaveltur um hvort bifreiðinni hafi verið ekið í kjölfar þess að gat kom á olíupönnu hennar.

Af öllu framansögðu, og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni er það því mat hennar að ekki sé sýnt fram á annað en að tjón á A, þ.e. gat á olíupönnu og eftirfarandi úrbræðsla á vél hennar, sé að rekja til bótaskylds atviks í skilningi skilmála kaskótryggingar A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr kaskótryggingu A hjá V vegna úrbræðslu á vél hennar.

Reykjavík, 10. júní 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Margrét Arnheiður Jónsdóttir